

[Glistrup.]

mindre end en uge efter, at folketinget ikke mere var samlet, forkyndte forsvarsministeren, at han ikke ville gøre brug af en fogedretskendelse, men på egen hånd give en sådan kendelse opsættende virkning, indtil en appelsag blev færdigbehandlet.

Ministeren fremhævede, at han ville handle sådan, uanset om domstolene ikke selv gav fogedkendelsen opsættende virkning.

Ved ministerens erklæring, der foregreb domstolens adgang til at træffe afgørelse, har han fuldstændig sat sig ud over det, han fremhævede, mens folketinget var samlet, nemlig at han skam ikke ville gribe ind i domstolenes måde at behandle sagen på.

Med de strømninger, der har præget socialdemokratiet til at ville hjælpe og understøtte Christiania, kan man gøre sig sine tanker om, hvorfor ministeren pludselig drejer 180° rundt, efter at folketinget er hjemsendt, men det må være tilstrækkeligt at få fastslået det helt ubestridelige faktum, om ministeren erkender, at han uden om domstolene har villet skubbe tidspunktet for Christiania-rømningen ud i månedsvis, og om han således har sat sig ud over folketingsvedtagelsens klare ord om, at rømningen af området skal ske „uden unødvendig forsinkelse“.

Denne holdning fra ministerens side rokes ikke af, at fogedretten senere har erklæret slet ikke at ville rømme Christiania, fordi man har kludret med det juridiske i forskellige ministerier. Denne side af Christiania-problemerne skal naturligvis også gøres til genstand for nøje granskning i folketinget (hvis Christiania-udvalg jo desværre blev nedlagt imod fremskridtspartiets protest), men før hele Christiania-debatten drukner i efterforskning af dette emne, må man fastholde at få afklaret det intermezzo, som indtraf ved ministerens forudgående erklæring om, at han ikke umiddelbart ville have gjort brug af en vunden fogedsag, men blot vilkårligt yderligere have forsinket afslutningen af denne tragiske sag.

Justitsminister *Orla Møllers* svar (23/6 76):

Under behandlingen i Københavns byrets fogedafdeling af forsvarsministeriets begæring om udsættelse af beboerne i Chri-

stiania-området blev forsvarsministeriets advokat forespurgt, om forsvarsministeriet — hvis begæringen blev taget til følge — ville foranledige fogedkendelsen eksekveret umiddelbart efter udløbet af den tidsfrist for frivillig rømning af området, som fogden måtte fastsætte.

Der kunne i givet fald være tale om at afvente enten appelbehandlingen af en sådan fogedkendelse eller afslutningen af retssagen vedrørende Christiania, som af „Fristaden Christiania“ er anlagt mod forsvarsministeriet ved østre landsret.

Bl.a. under hensyn til, at landsrettens afgørelse i den af Christiania anlagte sag under alle omstændigheder må forventes indbragt for højesteret, om hvis berammelsestid intet sikkert vides, kunne jeg ikke give fogedretten tilsagn om, at rømningen af Christianiaområdet kunne afvente højesterets afgørelse i sagen.

Derimod fandt jeg det rigtigst — via kammeradvokaten — at meddele fogedretten, at en kendelse om udsættelse af Christiania-beboerne ikke ville blive eksekveret, før en eventuel appelsag ville blive afgjort ved landsretten. Under mine overvejelser vedrørende dette spørgsmål lagde jeg navnlig vægt på følgende:

1. Efter den nuværende retstilstand har hverken fogedretten eller landsretten som appelinstant mulighed for at tillægge fuldbyrdelsen af en kendelse opsættende virkning i tilfælde, hvor kendelsen appelleres. Rimeligheden heraf er i den juridiske litteratur draget i tvivl. Man har især peget på risikoen for, at der under den summariske procedure i forbindelse med en umiddelbar fogedforretning, hvor bevisførelse kun i begrænset omfang kan finde sted, kan træffes afgørelser, der efter en mere indgående prøvelse ikke viser sig holdbare.

En ændring af retsplejeloven på dette punkt er vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 18. maj 1976. Efter de nye bestemmelser, der træder i kraft den 1. januar 1977, kan fogedretten undtagelsesvis bestemme, at anke eller kære, der iværksættes inden en af fogedretten fastsat frist, skal have opsættende virkning. Anke eller kære kan endvidere tillægges opsættende virkning af den ret, for hvilken sagen er indbragt.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at man under fogedsagen fra Christianias side hæv-